

at hvis Mellemstanden kunde nøjes med Ord, vilde den være vel tjent med den Tale, som var holdt af det ærede Medlem for 6te Kreds (Hey), men vi skulde fremkomme med Forslag. Det lyder jo mærkeligt, efter at nu den højtærede Indenrigsminister har haft meget vanskeligt ved at faa denne Sag lagt i Leje ved private Forhandlinger og derefter har haft lidet Held med sig under Forhandlingerne i Folketinget, at han saa nu vil kræve, at vi her ved første Behandling skulde fremsætte Forslag.

Den højtærede Indenrigsminister henviste dernæst til, hvad Ordføreren for vort Parti har sagt ifølge et Referat i „Berlingske Tidende“. Den ærede Ordfører udtalte, at man, hvor der er Tale om Forbrug af saa store Pengemidler, maatte se sig om efter nye Indtægter, og det ærede Medlem for 6te Kreds kom derefter ind paa at berøre det Punkt i vort Program, der omhandler Skattesystemet i Fremtiden, et Punkt, der gaar ud paa, at man maa have en ligelig Fordeling af Byrderne paa indirekte og direkte Skatter og ikke ensidigt benytte direkte Skatter. Det er Partiets Politik i Skattesager, men vor Ordfører udtalte: „Vel hævder vi og vil vedblive at hævde Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter, men *ikke under de forhaandenværende Omstændigheder*, lige saa lidt som Regeringen under disse har fastholdt sine Principper“. Deri siger han jo tydeligt, at det er ikke for Øjeblikket, at man kræver, at man skal gaa til indirekte Skatter, men at Kravet ellers er det samme, som ogsaa blev fremsat fra det andet store Parti her i Salen under Skattelovsforhandlingen i 1912, at der bør være et vist Forhold mellem de direkte og de indirekte Skatter. Mærkeligt er det nu imidlertid, at den højtærede Indenrigsminister benytter en Overskrift, som „Berlingske Tidende“ har indføjet paa forskellige Steder i Referatet, og derigennem søger Bevis for, at det skulde være Partiets Tanke nu for Øjeblikket at indføre eller stille Forslag om indirekte Skatter. Jeg kunde vente mig, at f. Eks. noget lignende vilde være blevet gjort gældende af „Politiken“s politiske Medarbejder i Bladet i Morgen; men jeg havde jo ikke ventet mig, at den højtærede Indenrigsminister vilde have brugt en saadan Bevisførelse her i Tinget. Den højtærede Indenrigsminister rettede det Spørgsmaal direkte til mig, om Partiet ønskede de indirekte Skatter forhøjet. Jeg tror, jeg har svaret tilstrækkeligt derpaa; ved en almindelig Skattereform, ved en almindelig Ordning af Landets Finanser, naar disse igen en Gang skal bringes i

Orden, er det vort Program, at vi ønsker en Del af Beskatningen lagt paa indirekte Skatter ligesaa vel som en Del paa direkte Skatter; men for Øjeblikket stiller vi ikke Forslag om saadanne. Nu vil jeg haabe, at denne Udtalelse er saa klar og tydelig, at den ikke af mindre velvillige eller mindre forstaaende Referenter skulde blive fortolket paa en uheldig Maade.

Derimod kan jeg ikke forstaa, at den højtærede Indenrigsminister siger, at et Forslag om at indføre højere Jernbanetakster skulde være et besynderligt Forslag. Det vilde yderligere fordyre Varerne, sagde den højtærede Indenrigsminister. Jeg finder, at det er et ganske naturligt Forslag. Paa et Tidspunkt, hvor vort Jernbanevæsen stiller stærke Krav til Tjenestemændene, og hvor disse Tjenestemænds Lønninger ikke slaar til, hvilket jo er anerkendt af den høje Regering, vil det være ganske naturligt, at man lader disse Virksomheder ligesom alle andre Virksomheder sørge for at dække den forhøjede Udgift til Lønningerne. Nu siger den højtærede Indenrigsminister, at en saadan forhøjet Fragt vilde fordyre Varerne. Den højtærede Minister vil jo der ved let overfor dem, der maaske ikke tænker saa dybt over Sagen, kunne give det Udseende af, at denne Paastand er rigtig, at Fødemidlerne altsaa derved vil fordyres. Som om Jernbanerne kun kørte med Fødemidler! Det er vel blot en forsvindende Del af det, Jernbanerne transporterer i denne Tid, der er danske Fødemidler. En ret moderat Forhøjelse af Fragten vilde altsaa i meget ringe Grad komme til at fordyre Fødemidlerne, og naar Fødemidler har naaet den Pris, de har i Øjeblikket, saa spiller en saa ringe Fordyrelse som den, der vilde falde paa dem ved en moderat Forhøjelse af Fragten, ikke nogen stor Rolle. Men endelig var det vel ikke givet, at det skulde være en ensartet Forhøjelse af alle Fragter. Der køres en Mængde Transitgods paa vore Baner, og Fragtforhøjelsen for deres Vedkommende vilde den danske Befolkning slet ikke komme til at betale.

Den højtærede Indenrigsminister mente nok, at Forslaget skulde blive til noget, men jeg vil dog gerne tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvad vor Ordfører (Hey) sagde i Formiddags. Han udtalte — jeg har jo desværre ikke Referatet i Tiden, men maa nøjes med det i Bladet: „Vi nærer de største Betænkeligheder ved overhovedet at gaa med til en Særbeskatning af et enkelt Erhverv. Under alle Omstændigheder bør det først undersøges, om man ikke ad andre Veje og ved ogsaa at ramme